

SPECTATOR - WIĘCEJ NIŻ KINO

przedstawia film:

STREFA NAGOŚCI

PREMIERA: 12 czerwca 2015

Zmysłowa opowieść o zauroczeniu i uwodzeniu.

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

STREFA NAGOŚCI

Produkcja: Polska 2014

Czas: 73 min.

EKIPA

Reżyseria: Urszula Antoniak

Scenariusz: Urszula Antoniak

Zdjęcia: Piotr Sobociński jr.

Montaż: Milenia Fiedler

Dodatkowy montaż: Katharina Wartena

Dźwięk: Kees de Groot

Opracowanie dźwięku: Maciej Pawłowski **Zgranie** Tomasz Duksza

Muzyka: Ethan Rose

Muzyka dodatkowa: Paweł Mykietyn

Casting: Oimundo Casting Rebecca van Unen

Kostiumy: Bho Roosterman – Vroegen

Charakteryzacja: Jacqueline Hoogendijk

Scenografia: Gerard Loomans

Kierownicy produkcji: Nicky Tuske, Niko Post, Andrzej Besztak

Producenci: Frans van Gestel, Arnold Heslenfeld, Laurette Schillings, Dariusz Jabłoński,

Violetta Kamińska, Izabela Wójcik

Produkcja: Topkapi Films&Apple Film Production w koprodukcji z Canal+ współfinansowanie

Holenderski Fundusz Filmowy, Polski Instytut Filmowy

OBSADA:

Sammy Boonstra

Imaan Hammam

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

FESTIWALE:

2014 Festiwal Filmowy w Gdyni

2014 Forum Kina Europejskiego Cinergia w Łodzi

2014 Międzynarodowy Festiwal Filmowy Camerimage w Bydgoszcy

2014 Tallinn Black Nights Film Festival

2015 FebioFest Praga

O FILMIE:

„Strefa nagości” to zmysłowa opowieść o zauroczeniu i uwodzeniu. Dwie piętnastoletnie dziewczyny, Europejka i Arabka, rozpoczynają erotyczną grę, w której trudno powiedzieć, kto jest uwodzicielem, a kto ofiarą. Piękna Arabka w muzułmańskiej chustce emanuje niewinnością. Tajemnica, jaką skrywa, rozpala wyobraźnię wyrafinowanej holenderskiej nastolatki z bogatej dzielnicy. Dziecięce okrucieństwo i sensualność, sny i rzeczywistość mieszają się ze sobą i uzupełniają nawzajem. Dyskurs miłosny między bohaterkami odbywa się bez słów, a tylko w spojrzeniach i gestach.

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

REŻYSERKA O FILMIE:

„Strefa nagości” zaczęła się od jednego obrazu. Byłam w żeńskim klubie fitness w Amsterdamie. W strefie nagości z prysznicami, saunami, ujrzałam grupę Europejek, kobiet i dziewcząt, wszystkich nagich, a wśród nich trzy Arabki, również nagie, lecz z chustami na głowach. Europejki były tylko pozornie spokojne i beztroskie. Czuły na sobie wzrok innych, miały poczucie wstydu. Arabki natomiast stały, śmiały się i rozmawiały ze sobą, jakby koncepcja zawstydzenia w ogóle nie dotyczyła ich nagich ciał, tak naturalnych i pełnych wdzięku. Ich włosy, które w kulturze arabskiej mają znaczenie erotyczne, były zakryte. Ten obraz był jak piktogram różnic kulturowych, różnic pomiędzy dwoma wersjami erotyzmu.

Aktorki

Imaan Hammam w Holandii nazywana jest Kleopatram z Wschodu, dlatego, że to we Wschodnim Amsterdamzie została zauważona przez agencję modelek. W czasie zdjęć do „Strefy nagości” Imaan miała 15 lat, od tego czasu zrobiła niewiarygodną karierę jako supermodelka. Pojawiła się na okładce American Vogue, a jej zdjęcia ukazały się także we francuskich i włoskich wydaniach tego magazynu. Zwykła dziewczyna z Amsterdamu, z korzeniami marokańsko-egipskimi, otwierająca pokaz mody Givenchy w Paryżu, a także występująca na wybiegu ostatniego pokazu Victoria Angels. Pragmatyczna i twardo stąpająca

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

po ziemi Imaan zachowuje trzeźwy umysł w świecie modelingu. Podczas wszystkich jej pokazów oraz sesji zdjęciowych na całym świecie towarzyszy jej marokańska matka.

Sammy Boonstra miała 15 lat, kiedy wystąpiła w „Strefie nagości”. Swoją rolę w filmie widziała jako przygodę i nie ma planów, żeby zostać aktorką. Jej specyficzny styl wspiera jej matka, stylistka. Sama opisuje się jako zwykłą dziewczynę, która lubi koty, czytanie książek, sushi i Roberta Pattisona. Sammy jest jeszcze uczennicą, a przyszłość stoi przed nią otworem.

Urszula Antoniak

MICHAŁ OLESZCZYK, DYREKTOR ARTYSTYCZNY FESTIWALU FILMOWEGO W GDYNI:

„Urszula Antoniak zajmuje w kinie polskim i europejskim wyjątkowe, osobne miejsce. Jej talent do łączenia zmysłowości z namysłem intelektualnym i silnymi emocjami jest unikalny, a „Strefa nagości” to eksperyment narracyjny o wielkiej wartości w skali światowego kina artystycznego. Sposób, w jaki reżyserka snuje swą opowieść – bez słów, opierając się w całości na filmowym potencjale do rozbudzania zmysłów, wzbudził mój zachwyt. Gorąco polecam wszystkim zapoznanie się z tym wyjątkowym głosem jednej z naszych najwybitniejszych reżyserek.”

Michał Oleszczyk

PRASA O FILMIE:

Thomas Humphrey, CINEUROPA **„STREFA NAGOŚCI najbardziej tantryczna sztuka filmowa, jaką można sobie wyobrazić.”**

Pokaz „Strefy nagości” otworzył sekcję „Zbliżenia na polskie kino” na Festiwalu Filmowym Czarne Noce w Tallinie, udowadniając, dlaczego potrzebujemy więcej reżyserek. Wiele już stworzono filmów o lesbijkach, lecz niewiele z nich posuwa się z dyskusją na temat „słowa na L” tak daleko, jak holendersko-polska koprodukcja Urszuli Antoniak. Film przedstawia historię niezwykle intensywnego romansu dwóch młodych dziewczyn, pokazaną w nielinearny sposób.

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

Antoniak dzieli swój film na części, z których każda rozpoczyna się od słowa na L (w angielskiej wersji filmu tytuły kolejnych rozdziałów zaczynają się wyłącznie na literę L: love, labour, limit, languor...). Każde kolejne słowo to rozdział lub element złożonego spojrzenia na kobiece pożądanie. W rezultacie otrzymujemy uniwersalny dyskurs na temat złożoności uczucia miłości. Reżyserka pokazuje miłość jako uczucie pożerające wszystko, przytłaczające, wypełniające, czasem paraliżujące. Zadaje również trudne pytania dotyczące miłości pomiędzy osobami z różnych kultur, które prawdopodobnie tylko kobieta mogłaby zadać w stosowny sposób.

Film eksploruje tendencję Zachodu do nadawania wartości fetyszystycznych kulturze Wschodniej, uprzedmiotowiając ją. Lecz zamiast opierać się tej tendencji, film otwiera widzowi pole do dyskusji.

Ponadto ta wiwisekcja zachodniego podejścia do islamu niesie ze sobą potencjalną krytykę feminizmu: jeśli hijab ma chronić piękno kobiety przed wzrokiem mężczyzn, cóż ma powstrzymać dziewczynę w lokalnej damskiej łaźni przed beznadziejnym zakochaniem się w tobie?

Antoniak udowadnia, jak złożonych zmian społecznych mogą dokonać kobiety, jeśli da im się ku temu okazję. Jednym z przykładów jest obnażenie przez feminizm panującej w sztuce tendencji do wskazywania mężczyzn jako jej odbiorców, podczas gdy kobiety pojawiają się jedynie jako bierny obiekt do oglądania. Tymczasem „Strefa nagości” pyta: co by było, gdyby zarówno obserwatorem jak i obiektem obserwacji były kobiety?

[...] Film rozpoczyna się cytatem z Rolanda Barthesa: „Ten, kto kocha, mówi w sobie samym, miłośnicie, w obliczu obiektu miłości, który nie mówi wcale” sugerującym, że Antoniak nie chce ograniczać się do terytorium feminizmu. To, co otrzymujemy w zamian jest wymagającym wysiłku intelektualnego spojrzeniem na ludzkie pożądanie.

Pożądanie w filmie „Strefa nagości” okazuje się być okazją ku temu, żeby kochanek dokonał projekcji swoich uczuć i marzeń na obiekt uwielbienia. W tej mierze „Strefa nagości” ukazuje, jak mało różni się od siebie pożądanie męskie od żeńskiego. Antoniak nie ulega wprost idei Barthesa. Dwie główne aktorki, Sammy Boonstra (Naomi) i Imaan Hammam (Fama) cały czas balansują, pomiędzy różnymi stanami emocjonalnymi: między władczością i uległością, subiektywnością i obiektywizmem, kruchością i siłą, sprawdzając się w tym perfekcyjnie.

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

Hammam jako obiekt pożądania mający w sobie płochliwość sarny schwytej przez oślepiającą pasję innej osoby, Boonstra rozpaczliwie szukająca kontaktu wzrokowego ze swoją nie rokującą nadziei miłością zmieniają ten prawie niemy obraz w rewelację. Boonstra często siedzi przodem do kamery bardziej przypominając romantycznego poetę: tajemniczo ukryta za swoją grzywką, otoczona książkami, nieprzerwanie elegancka.

Szczęśliwi siedzimy w bujanym krześle fantazji Naomi – być może fantazji, którym wszyscy dajemy się ponieść. Film nieprzerwanie utrzymuje nas w takim bujanym fotelu, wyrrywając czasem z zadumy, żeby znów w nią wprowadzić dzięki ścieżce dźwiękowej i statycznym obrazom. W wyniku czego nigdy nie jesteśmy pewni, co jest fantazją a co rzeczywistością. Wpadając z patosu w trywialność, film autentycznie sprawia, że się uśmiechasz.

Na przekór ironii, słowa pisane przewijają się po ekranie, sprawiając, że poezja pomimo braku dialogów jest częścią filmu. Obrazy również komunikują metaforami - jak na przykład wszystkie te naładowane erotyzmem obrazy spływającej wody. Ujęcia wody oraz jej refleksów sprawiają, że możemy doszukiwać się zawołanych sugestii nieosiągalnej, samo-projektowalnej formy miłości... Krótko mówiąc „Strefa nagości” jest po prostu najbardziej tantryczną sztuką filmową, jaką można sobie wyobrazić.

Thomas Humphrey, CINEUROPA

TWÓRCY

Reżyserka: URSZULA ANTONIAK: Holenderska reżyserka polskiego pochodzenia. „Strefa nagości” jest jej trzecim filmem fabularnym. Zanim zaczęła tworzyć fabuły, napisała i wyreżyserowała takie filmy telewizyjne jak: „Biljmer Odyssey” i „Dutch For Non-Advanced”.

Jej debiut fabularny „Nic osobistego”, w którym wystąpili Stephen Rea i Lotte Verbeek, zdobył sześć nagród na Festiwalu Filmowym w Locarno w 2009 roku, w tym nagrodę za Najlepszy Film Fabularny, dla Najlepszej Aktorki oraz nagrodę FIPRESCI. Film zdobył także nagrody za Najlepszy Film Fabularny oraz za

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

Najlepszą Reżyserię na Holenderskim Festiwalu Filmowym w Utrechcie w 2009 roku, a także był nominowany przez Europejską Akademię Filmową do Nagrody Discovery.

Drugi film fabularny Antoniak, „Code Blue”, miał swoją premierę na Festiwalu Filmowym w Cannes, w prestiżowej sekcji Directors’ Fortnight. „Code Blue” zdobył nagrodę za Najlepsze Zdjęcia oraz za Najlepszy Dźwięk na Holenderskim Festiwalu Filmowym w Utrechcie w 2011 roku.

Urszula jest również twórczynią scenariuszy. Film z jej scenariuszem „Life According to Nino”, wyreżyserowany przez Simone’a Dusseldorpa, zdobył nagrodę Najlepszego Filmu Dziecięcego na Festiwalu Filmowym Cinekid 2014 w Amsterdamie oraz nagrodę dla Najlepszego Filmu Dziecięcego na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym dla Dzieci i Młodzieży w szwedzkim Malmö.

Filmografia (wybór)

2011 CODE BLUE, , scenariusz i reżyseria

Festiwale:

Cannes IFF 2011 (Quinzaine des Realisateurs)

Filmfest Munchen 201

Karlovy Vary 2011

Jerusalem IFF 2011

Durban IFF 2011

ERA New Horizons IFF 2011

Helsinki IFF 2011

Arsenals IFF 2011

Hofer Filmtage 2011

Nagrody:

Netherlands Film Festival 2011:

Golden Calf Najlepsze Zdjęcia (Jasper Wolf)

Golden Calf Best Najlepszy Dźwięk (Jan Schermer)

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

2009 NIC OSOBISTEGO (NOTHING PERSONAL), scenariusz i reżyseria

Nagrody:

Locarno IFF 2009

6 nagród, w tym: za Najlepszy Debiut, dla najlepszej aktorki, nagroda FIPRESCI

Europejska Nagroda Filmowa, nominacje w kategoriach:

najlepsza aktorka

europejskie odkrycie (European Discovery)

Netherlands Film Festival 2009:

Nagroda dla Najlepszego Filmu

Nagroda za Najlepszą Reżyserię

Nagroda za Najlepsze Zdjęcia

Nagroda za Najlepszy Dźwięk

Autor zdjęć: PIOTR SOBOCIŃSKI JR

Uważany za jednego z najbardziej utalentowanych autorów zdjęć młodej generacji. Został nagrodzony m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Autorów Zdjęć CAMERIMAGE. Jest dwukrotnym laureatem Orła, nagrody Polskiej Akademii Filmowej za film „Bogowie” Łukasza Palkowskiego (Orły 2015), „Drogówka” Wojciecha Smarzowskiego (Orły 2013) i nominowany do tej nagrody w 2009 roku za film „Róża”.

Piotr Sobociński Jr. jest przedstawicielem już trzeciego pokolenia autorów zdjęć i kontynuuje rodzinną tradycję. Podobnie, jak ojciec, autor zdjęć m.in. do „Czerwonego” K. Kieślowskiego i dziadek, autor zdjęć do filmów Andrzeja Wajdy, Romana Polańskiego i Krzysztofa Zanussiego, współpracuje z najlepszymi polskimi reżyserami.

Montażystka: MILENIA FIEDLER

Jedna z najbardziej znanych polskich montażystek. Urodzona w Łodzi w 1966 roku, absolwentka montażu na Wydziale Filmowym i Telewizyjnym Akademii Sztuk Sceniczych w Pradze. Doktor habilitowana sztuki filmowej, obecna wiceprezes Polskiego Stowarzyszenia Montażystów.

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

Dwukrotnie zdobyła nagrodę za najlepszy montaż na Polskim Festiwalu Filmów Fabularnych w Gdyni za filmy: „Czas zdrady” i „Weiser” Wojciecha Marczewskiego. Za „Weisera” otrzymała również Orła, nagrodę Polskiej Akademii Filmowej za najlepszy montaż. W 2008 roku Milenia Fiedler zmontowała nominowany do Oscara film „Katyń” Andrzeja Wajdy. Za montaż do tego filmu była nominowana do Orłów, nagród Polskiej Akademii Filmowej. Jest członkinią Europejskiej Akademii Filmowej oraz Polskiej Akademii Filmowej.

Zgranie: TOMASZ DUKSZTA, C.A.S.

Absolwent Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. K. Szymanowskiego we Wrocławiu oraz Wydziału Reżyserii Dźwięku Uniwersytetu Muzycznego im. F. Chopina w Warszawie. Jedyny polski członek prestiżowej organizacji mikserów dźwięku kinowego – Cinema Audio Society. Wieloletni wykładowca Wydziału Reżyserii Dźwięku UMiFC, założyciel i prezes Soundplace Sp. z o.o. oraz współtwórca Aeroplan Studios. Twórca wielu audycji i nagradzanych reportaży radiowych. Współtwórca dźwięku do licznych polskich filmów fabularnych m.in.: „Pan Tadeusz” (A. Wajda), „Przedwiośnie” (F. Bajon), „Quo Vadis” (J. Kawalerowicz), „Mój Nikifor” (K. Krauze), „Komornik” (F. Falk), „Wszyscy jesteśmy Chrystusami” (M. Koterski), „Plac Zbawiciela” (K. Krauze), „Baby są jakieś inne” (M. Koterski), „Ziarno prawdy” (B. Lankosz). Współtwórca dźwięku do zagranicznych produkcji filmowych, w tym do: „American Heist” (S. Andriasyan), „Reach me” (J. Herzfeld), „Ultimate Spiderman” (Marvel Animations), „World’s greatest Dad” (B. Goldthwait). Współtwórca i animator rekonstrukcji filmów w Polsce, twórca zaawansowanych procesów rekonstrukcji dźwięku do filmów fabularnych i rysunkowych, zdobywca nagrody PISF za rekonstrukcję licznych arcydzieł polskiej kinematografii, w tym m.in. „Faraona” (J. Kawalerowicz), „Ziemi obiecanej” (A. Wajda) czy „Rejsu” (M. Piwowski).

Opracowanie dźwięku: MACIEJ PAWŁOWSKI

Absolwent Szkoły Muzycznej I stopnia w Krakowie i Uniwersytetu Jagiellońskiego, współwłaściciel Muzycznego Studia Produkcyjnego SPOT, współtwórca Aeroplan Studios. Aranżer, producent, sound designer i kompozytor m. in. „Wyprawa Robinson”, „We dwoje”, „Whiteout”, „Earth 2160”, „World War III”, „Night Shift”. Twórca oprogramowania i nowych banków brzmień do syntezatorów Yamaha i Technics. Obecnie specjalizuje się w

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

wielokanałowych zgraniach muzyki np. „Kamienie na szaniec“, „Ostatni walc“ oraz w dźwięku na potrzeby kina i telewizji. Tworzył nowy dźwięk do reedycji DVD takich tytułów jak: „Cube“, „Pi“, „Piano“, „Mission“, „Titus“, „Welcome to Sarajevo“, „La Fidélité“ i innych. Jako wieloletni szef działu postprodukcji dźwiękowej stworzył doświadczony zespół, specjalizujący się w udźwiękowieniu najbardziej wymagających i skomplikowanych projektów. Efekty jego pracy (sound design, miks i zgranie, pełna postprodukcja dźwięku) można usłyszeć w największych produkcjach ostatnich lat, np.: „Sweet Home“, „Ziarno prawdy“, „Służby specjalne“, „Strefy nagości“, „Płynące wieżowce“, „ Kochaj i tańcz“, „Skrzydlate świny“ , „Listy do M.“, „Świadek koronny“, „Wataha“, „Prawo Agaty“ i wielu innych.

PRODUCENCI:

TOPKAPI FILMS (Holandia)

Topkapi Films założyli w 2011 roku Frans von Gestel i Arnold Heslenfeld, jednak początki firmy sięgają roku 2008, w którym połączyły się dwie znaczące firmy Motel Films (założone w 1996) i IDTV Film. Do firmy w roku 2012 dołączyła Laurette Schillings jako producentka. Topkapi Films rozwija, produkuje oraz koprodukuje filmy fabularne oraz dramaty telewizyjne zarówno na rynek holenderski, jak i na rynki międzynarodowe.

Podstawą działania firmy są długotrwałe relacje z twórcami scenariuszy i reżyserami - zarówno ze znanymi artystami, jak i tymi dopiero rozpoczynającymi swoją karierę.

Topkapi Films ostatnio koprodukowało takie filmy jak: „The Broken Circle Breakdown“, „The Family Way“, „Post Tenebras Lux“, „The Heineken Kidnapping“, „Code Blue“, „Black Butterflies“.

By tworzyć innowacyjne projekty dla różnych mediów, w tym dla kina, i zwracając szczególną uwagę na nowe sposoby opowiadania, Topkapi Films współpracuje z Freedom Lab (www.freedomlab.org) i rozwija warsztaty dla scenarzystów.

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl

APPLE FILM PRODUCTION (Polska)

Jedna z wiodących na rynku polskim firm produkcyjnych o 25-letnim doświadczeniu, znana z wysokiej jakości produkcji krajowych i międzynarodowych.

Najnowszą produkcją Apple Film jest nagrodzony Srebrnym Niedźwiedziem na Berlinale 2015 film „Pod elektrycznymi chmurami” w reżyserii jednego z najbardziej utalentowanych rosyjskich reżyserów młodego pokolenia, Aleksieja Germana Jr. Film powstał w koprodukcji z Metra Films (Rosja), Linked Films (Ukraina) i Telewizji Polskiej S.A. przy wsparciu Studia Filmowego TOR. Polska premiera filmu jest przewidywana na maj br.

Tuż przed polską premierą są dwa inne filmy wyprodukowane przez Apple Film: kwietniu do polskich kin wejdzie zrealizowany w nowatorskiej formule, łączącej unikalne materiały archiwalne i sekwencje animowane polsko-amerykański film dokumentalny laureata Emmy, Sławomira Grünberga „Karski i władcy ludzkości” o Janie Karskim.

Drugim filmem, którego premiera jest zaplanowana na czerwiec 2015 roku, jest holendersko-polska koprodukcja „Strefa nagości” Urszuli Antoniak, reżyserki uznawanej za jedną z najciekawszych osobowości współczesnego kina europejskiego..

Wśród wyprodukowanych w ostatnich latach przez Apple Film są takie tytuły jak „Pokłosie” Władysława Pasikowskiego, polsko-holendersko-słowacko-rosyjska koprodukcja, nazwana przez krytyków Los Angeles Times i The New York Times jednym z najlepszych zagranicznych filmów 2013 roku w USA; serial „Dzwony wojny”, zrealizowany z okazji 100-lecia wybuchu I wojny światowej według scenariusza uznanego brytyjskiego scenarzysty Tony Jordana („Przekręt”, „Życie na Marsie”), nadawany równocześnie w BBC1 i TVP1.

Prezesem Apple Film jest Dariusz Jabłoński, producent, reżyser i scenarzysta (m.in. autor nagrodzonego na najważniejszym europejskim festiwalu filmów dokumentalnych IDFA w Amsterdamie dokumentu „Fotoamator” oraz filmu dokumentalnego „Gry wojenne” o pułkowniku Kuklińskim, filmu otwarcia IDFA Rafała Wasielkiewicza. 2009 roku, scenarzysta i reżyser „Wina truskawkowego” na podstawie „Opowieści galicyjskich” A. Stasiuka). Dariusz Jabłoński jest prezydentem Polskiej Akademii Filmowej, twórcą Polskich Nagród Filmowych Orły.

SPECTATOR

Ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 17 B lok. 22, 01-595 Warszawa

PR: joanna@spectator.com.pl DYSTRYBUCJA/MARKETING: dominika@spectator.com.pl

www.spectator.com.pl